

“Значај физикалне терапије код ЦВИ након реваскуларизације миокарда”

ВФТ Лидија Бабовић

Поремећаји циркулације крви у централном нервном систему су одувек биле у центру пажње медицинске науке, првенствено због велике учесталости, веома различитих узрока као и неизвесног исхода. Централни нервни систем иако чини само 2.5% масе човековог тела, добија око 20% укупне циркулације крви која је неопходна за његову функцију.

Церебро васкуларни поремећај је појам који обухвата све поремећаје мождане циркулације, настале из било којег узрока.

Неуролошке компликације након кардиохирушких захвата још су увек релативно честе. Смањење учесталости можданог удара усмерило је пажњу на много чешћи али клинички теже уочљив облик неуролошког оштећења који се огледа у поремећају когнитивних функција. Болесници са неуролошким оштећењима имају потешкоће у провођењу нормалних дневних активности, смањење физичке активности, што доводи до значајног смањења квалитета њиховог живота ипак.

Етиологија поремећаја вероватно представља комбинацију разних фактора који коначно доводе до регионалне или глобалне неравнотеже између доставе и потрошње кисеоника у мозгу. У литератури се истиче да надзор регионалне церебралне сатурације кисеоником (pCO_2) током кардиолошких захвата, пружа могућност раног откривања таквог несклада и предузимања непосредних интервенција како би се избегле нежељене компликације. Рано уочавање поремећаја равнотеже између доставе и потрошње кисеоника која се очитује падом сатурације (pCO_2), омогућава правовремено реаговање и корекцију значајне анемије што коначно може утицати на повољнији исход оперативног захвата.